

- kop. midden 12^e, Gesta abb. Trudon., Ys 4, 16 v°. — Horpale, 1136 kop. id., ib. 58 r°; 1181, I M 8.
Germ. *hurwa-* n. „modder” + *mālhō-* f. „zak > depressie”.
- „H O R R E C H” (inc. ± Warlencourt-Eaucourt : Ar) :: in Hodricio, 799, Pa K 7/14. — Horech, (1154) cop. comm. 13^e, P L 9930 n° 1. — Horrec, 1182 cop. fin 12^e, Amb 1077, 70 r°. — Horrech, 1198, L 28 H 46/1206.
- HORREM : Kö :: in superiori et inferiori Horoheim, 864 kop. ± 920, Tr 1709, 26 v°. — Horhem, ± (1170-83), K Schr A 2. — Horheim, ± (1190-1202), K Schr A 5. — Oreheym (Horeim), 1222, Quelle 893, Kb 18/2087, 40 r°.
Germ. *hurwa-* n. „Schmutz” + *haima-* n. „Wohnung”.
- HORRUE [Quévy-le-Grand : Mo] :: Horue, 1171, éd. Devillers, S. Waudru, n° 12; 1195, éd. ib. n° 26.
- HORRUES : So :: Horues, 1093 cop. fin 13e, So 44 r°; 1198, M T 9.
- HORRUETTES [Horrues : So] :: Horuetis, 1192, éd. Devillers, S. Waudru, n° 20; 1195, L G C; 1195, M T 8; 1198, M T 9.
Dim. rom. de Horrues.
- „H O R S C A M P” (onb. ± Akersloot : Nh) :: —, 1175, Hg B 74.
Germ. *hrussa-* n. „paard” + *kampa-* m. „veld”. Cf. Oostkamp.
- HORST : Aa :: Hurst, 1223, D H 16 und 17.
Germ. *hursti-* f. „waldige Anhöhe in Sumpfland”.
- HORST [Enschede : Ov] :: domus Horst, 1188 kop. eind 13^e, U B 2, 135 r°.
Germ. *hursti-* f. „beboste opduiking in moerassig terrein”.
- HORST [Geesteren : Borkelo : Gl] :: domus Hurst, 1188 kop. eind 13^e, U B 2, 134 r°.
- HORST [Nottuln : Mü] :: Hornseti, 10., D W IX a 1 a, 9 v°.
Germ. *hurna-* m. „Landspitze vorspringend in Sumpfland” + *sati-* m. „Sitz”.
- HORST [Renen : Ut] :: Horst, 1134, Zu K; 1188 (lees 1178), U B 149; 1212, Zu K; 1224, Po. — Horstia, 1188 (lees 1178), U B 149. — Hurst, 1186, U SJ 821. — Hürste, 1190, Zu S 3.
- HORST [Steele : Essen : Dd] :: Hurst, 2. H. 11., D W IX a 1 c, 10 v°; 1142, D Es 15 und 16; 1203, Xt 58; 1215, Xt 68; 1216, K D 70. — Horst, (±1170), D Es 22; (1167-74), D Bb 4. — Hürst, 1203, Xt 58. — Hörste, 1223, K D 95. — Hürst, 1224, D Kw 23.
- HORST [Voorschoten : Zh] :: Hurst, 1200, Dd 123; 1208, Md 11.
- HÖRSTE (kr. Büren) : Dt :: Hursti, 1036 kop. mitte 12., Ka vita Meinwercei, 130.
- HORSTMAR : Mü :: Hurstmere, ende 11., D W IX a 1 c, 11 v°; mitte 12., D W RH9, 64 v°; 1184, D W 34. — Horstmare, 1213, Hg B 2. — Hürstmar, 1222, Ar G. — Hurstmar, 1224, Ar G. — Horstmare, 1225, U B 416; 1225, K D 98.
Germ. *hursti-* f. „waldige Anhöhe in Sumpfgelände” + *mar-* n. „See, Tümpel”.
- HORSTORP [Ottmarsbocholt : Mü] :: Hursthorpe, mitte 12., D W RH9, 55 r°.
Germ. *hursti-* f. „waldige Anhöhe in Sumpfgelände” + *porpa-* n. „Dorf”.
- HORSTORP [Südkirchen : Mü] :: Hursthorpe, mitte 12., D W II a 1, 10 v°.
- HORSTWAARD [Kortenhoef : Nh] :: Hurstwerthe, (± 1220), U O 131.
Germ. *hursti-* f. „beboste opduiking in moerassig terrein” + *wariġa-* m. „rivier-eiland”.
- HORSTWIJK [Beltrum : Eibergen : Gl] :: Horstwic, 1188 kop. eind 13^e, U B 2, 134 r°.